

NEDEN 'FOTOĞRAF KÖPRÜSÜ' ?

Görölmüştür Ekibi ve redfotoğraf grubu olarak,
55 fotoğraf sanatçısı ve 55 mahpusu, 26 ayrı hapisanede
buluşturarak gerçekleştirdiğimiz bu projede amacımız:

- a) Tutsaklarla birlikte kolektif bir fotoğraf projesi gerçekleştirmek
- b) Dışarıda olan bizlerin, tutsaklarla iletişim halinde olmalarını sağlamak
- c) Yaratıcı olmanın yalnızca zanaat olmadığını, düşüncenin soyutlama aracı olarak nasıl kullanılabileceğini göstermek
- d) İçerinin sesini fotoğrafların diliyle dışarıdaki insanlara göstermek
- e) 2016 Yılı itibarıyla hapisanelerde sayıları her geçen gün artan 173.000 tutuklu ve hükümlünün varlığını dışarıdakilere yeniden anımsatmak.
- f) İzleyicinin – okuyucunun “Sizin hâlâ bir mektup arkadaşınız yok mu? Ama onlar sizin için hapisteler, unuttunuz mu?” Sloganında ifadesini bulan kampanyamıza destek olmasını sağlamak.

görölmüştür ekibi

redfotoğraf grubu

ZİNDANDA 'SANAT' YAPMAK

*Düşünmeyen insanın geleceği,
ne şizofreni, ne sürgün, ne de hapisane ile kararır.*

"Hapishane Edebiyatı" kavramı tartışmalıdır. Zira biz zindandaki tutsaklardan hep ve sadece "içeriyi" anlatmalarını bekleriz. Ya da içeriden bir gözle "dışarının" anlatılmasını. Oysa politik tutsaklar anı bohçalarını asıl olarak dışarıda doldurmuşlardır. Bu anlamda "dışarıyı" da "içeri" gibi anlatacak birikimleri vardır. Ama bu birikimi, estetiği ihmal etmeden, sanatın- edebiyatın olmazsa olmaz kurallarıyla işleyip ak kâğıda aktarmak çetrefilli iştir. Sanatçı yoğunlaşmak için kimi zaman kalabalıklara karışmak kimi zaman da yalnız kalmak ister. Bu bir lüks değil, üretim daha iyi üretim için zorunluluktur. Ama zindandaki yazar - şair dilediği zaman yalnız kalamaz veya kalabalıklara karışıp, dilediği gibi gözlem yapamaz. Bu açığını ancak düş gücüyle ve anı bohçasına başvurarak kapatır. Ve okuyarak.

Zindanda, o betimlemesi zor koşullarda üretmek ve "sanat" yapmak ise ayrıca takdiri hak eder. Ten'e "Ceza"nın Tin'e "Eza"ya dönüştüğü zindan koşullarına direnmiş ve o koşullarda üretebilmiş tutsakların sayısı da bu kitapta göreceğiniz gibi az değildir.

görülmüştür ekibi

Adil Okay

Ankara Kadın Kapalı
Ceza İnfaz Kurumu
Mektup Okuma Komisyonu
GÖRÜLDÜ

F. C.
GAZİANTEP
KADIN KAPALI CEZAEVİ MÜDÜRLÜĞÜ
MEKTUP OKUMA KOMİSYONU

GAZİANTEP
KADIN KAPALI CEZAEVİ MÜDÜRLÜĞÜ
MEKTUP OKUMA KOMİSYONU

SİİRT
E- Tipi Kapalı Ceza İnfaz
Kurumu
Mektup Okuma Komisyonu

MUS E- TİPİ KAPALI
CEZAEVİ MÜDÜRLÜĞÜ
MEKTUP OKUMA KOMİSYONU

MUS E- TİPİ KAPALI
CEZAEVİ MÜDÜRLÜĞÜ
MEKTUP OKUMA KOMİSYONU

YÜKSEK GÖRÜLME TİPİ
YÜKSEK GÖRÜLME TİPİ KAPALI
CEZAEVİ MÜDÜRLÜĞÜ
MEKTUP OKUMA KOMİSYONU
GÖRÜLDÜ

GÖRÜLDÜ

ZAMAN, MEKAN VE ÖZGÜRLÜK...

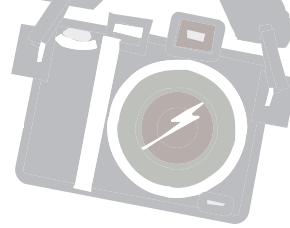
Doğumla ölüm arasında geçen zamana yaşam deriz. Yaşamımız dış ve iç mekanlarda hareket halinde olma halidir. Madde / hareket özdeşliğinin zaman / mekan birlik'iyile olan diyalektik bağı bizi hayat denilen nesnel gerçeklikle sorgular...

Özgürlük; mutlak ve koşulsuz, bireyin Zaman ve Mekan içerisinde soyut ve somut durumları yaşamasıdır. Nesnel gerçeklikten öznel gerçeklikler üretmesidir. Bu durumu topluma çevirdiğimizde insanların dışarıda olanlarını "özgür", içeride olanlarını "tutsak" olarak tanımlarız. Halbuki dışarıda beyni tutsak, içeride bedeni tutsak bir toplumsal yapının örüldüğünü görüyoruz. Düşünen insan nerede olursa olsun "özgürdür" Maddi hayatlarının kısıtlanması onların soyut düşünme yetilerini yok edememişse hala umut var demektir...

Fotoğraf okumak, bu anlamda soyutlama yapmanın yaratıcı olmanın ve görmenin adı olur. Bizler fotoğraf makinesine dokunamasalar da, fotoğraf çekemeseler de anlam üretmeyi bilinç düzeyine çıkaranlara ancak şükranlarımızı sunabiliriz. Fotoğrafın beyinle çekildiğini makinelerin birer araç olarak buna hizmet ettiğini bu proje ile göstermek istedik.

redfotoğraf grubu

Özcan Yaman

İÇİNDEKİLER

(Solda Tutsak - sağda fotoğrafçı isimleri yer almaktadır)

A.KERİM AKTAŞ - HAYRİ TUNÇ
A.RAHİM YILDIZ - YUSUF ASLAN
ADNAN ÖZTEL - ARZU AYBAT YAŞAR
AHMET BİLGE - EZGİ ÖZTEKİN
ALİ OSMAN KÖSE - HAKAN TOSUN
AYHAN KAVAK - METİN EKİNCİ
AYNUR EPLİ - HALİL DOĞAN
BEJDAR RO AMED - CANAN MENGÜN
BURAK YİĞİT - YEŞİM OĞUZ
DENİZ TEPELİ - SİNAN KILIÇ
EBEDİN ABİ - ERCAN YİĞİT
EDİP YALÇINKAYA - SİNEM SAYAR
ERCAN BİNAY - ENGIN ÇOLAKOĞLU
ERDAL ASLAN - YUSUF ÖZDEMİR
ERGÜL ÇİÇEKLER - MURAT KICIR
EROL ENGİN - DAMLA ATAK
EROL ZAVAR - ÖZCAN YAMAN
EYLEM BAŞ - ÇAĞDAŞ ERDOĞAN
FADİME ÖZKAN - PINAR TURAN
FERDA İLDAN - ENVER ENLİ
FERMAN MORDENİZ - SAKİNE YILDIRAN
FİKRET KARAKOÇ - YÜKSEL UYGUN
GÖNÜL BULUT - SERKAN ÇOLAK
GÜLAZER AKIN - ADİL OKAY
HACI NEHSAN - İSMAİL GÖKÇE
HASAN GÜLBAHAR - ALİ OSMAN ABAL
HASAN ŞAHİNGÖZ - PEMBEGÜL GÖKÇEK

HAYDAR SÖNMEZ - BİRGÜL ŞAHİN
HİDİR YILDIZ - YÜCEL TUNCA
İBRAHİM ŞAHİN - AYSEL AKBABA
KAMİL TURANLIOĞLU - MURAT YAZAR
KENAN KARAASLAN - ZEYNEP TÜRKÖZÜ
M. NURİ ÖZEN - SULTAN GÜNER
MAHMUT ULUSAN - YASEMİN KARACA
MEHMET BOĞATEKİN - YASEMİN ARSLANTAŞ
METİN YAMALAK - TOLGA SEZGİN
MUHABBET KURT - SELAH ÖZAKIN
MUSA ŞANAK - TAHİR BOZKURT
MUSTAFA AĞCAKAYA - ULAŞ TOSUN
NURETTİN ERENLER - GÜNER KAYA
ÖZLEM ÖZDEMİR - ATILLA ATALA
RESMİYE VATANSEVER - CANSEL ÖZOĞUL
RESUL KOCATÜRK - SEMA BARBAROS
RİDVAN YUSUFOĞLU - ADEM TOPAL
RUŞEN ÖZKAN - SEDA ÖZ
SEDAT OT - EMİNE BAŞA
SEYİT OKTAY - YEŞİM AĞAOĞLU
SİNAN BÜLBÜL - SEVRA NİHAL ÜNAL
ŞEHNAZ ŞAHİN - BAKİ GÜLHAN
ŞEMSETTİN ÖZER - ÜMRAN DÜŞÜNSEL
VELİ ÖZDEMİR - SELDA ÖZTÜRK
YUSUF DEMİR - BURCU ÇATIKER
ZEKİ KAYAR - YASİN IRMAK
ZELİHA BULUT - EYHAN ÇELİK
ZEYNEP AVCI - BEKİR TUĞCU

Kitaptaki tutsak adreslerine www.gorulmustur.org sitesinden ulaşabilirsiniz.

Fotoğraf : Adem TOPAL

zamanın sırlarını emmiş duvardan
tarih kehanetini fısıldayacak gibi
tenlerine işlenmiş yoksulluğun acısını paylaşarak
yalnızlıklarını mı bölüşecekler o duvarın ıssızlığında
yoksa birazdan bir kadının cinayeti mi işlenecek
bir kadının kokusu mu silinecek şu kanlı yeryüzünden
belki de çözüm ikisinin arasında uzanan ağaçta
o ağaçla bütünleşip dal-budak-kök salmakta
eşit ve insanca

Rıdvan YUSUFOĞLU

T Tipi Ceza İnfaz Kurumu , ŞIRNAK

Fotoğraf : Adil OKAY

bu hayatımı özetliyor zaten
önüm parmaklık, tel örgü, soğuk
arkam duvar, beton, yine soğuk
alınmışım çerçeveye, kıpırdayamıyorum
zindana alınmamın modernitesi
maskesizim
farkımız bu

Gülazer AKIN

M Tipi Kadın Ceza İnfaz Kurumu, Gebze / KOCAELİ

Fotoğraf : Ali Osman ABALI

Bir çocuğun soran bakışları, bir yaşlı kadının acısı;
kendinde saklı bakışdır hayat!
Ömür çocukluk ve yaşlılık arasındaki zaman sarkacıdır,
yüzlerdeki çizgilerle yol alan.
Evlatları belki döner diye
sokağında yol gözleyendir analarımız,
kayıplar ülkesinde.
Rensiz ve soluksuz bir hayattı bize biçilen.
Bundandır
fistanlarımız ile 'Şehr ve Dermal'lerimizi renkli çiçekler,
tenimizi 'Deq'lerle bezeriz inadına...

Hasan GÜLBAHAR

2 No'lu T Tipi Ceza infaz Kurumu / OSMANİYE

Fotoğraf : Arzu AYBAT

suların derin sessizliği
yeşil ince bir çizgiye düşmüş yorgun gözleri
bölüyor adımları akşamı kıyısından
ay çıkmamış
yıldızlar uzak
sürüyor kocaman bir hüznü
sızıyor nasırları ellerinin
yanıyor tuzlu avuçları
bekleyen bir çift sevdalı göz için
set dolu iri göğüsler için
uzakta bir kapı
merdiven eşiğine oturmuş bir kadın
yol bekliyor açmış gözlerini ufka
okşuyor incecik
ürkütmeden sardunyalari begonyaları
çözülüyor akşamın kızılığı
saçları sımsıkı bağlı

Adnan ÖZTEL

T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Bafra / SAMSUN

Fotoğraf : Atilla ATALA

Öğleden sonraları en direnişçi anlardır.
Ne sabahın sırtını dönüp gitmesine üzülür;
Ne de akşamın ürkütücü karanlığını hemen kabul eder.
Bu yüzden biraz yalnızdır da.
Ne gecenin ve sabahın koşturmasına katılır, ne de çabuk yorulur.
Ama ağırdır da. İnsanın yüreği en çok o an ağıtır.
İnsan sabahları hatırlamaz acısını. Sevincini de geceleri yaşamaz.
O an, İnsan duygusunun;
Geçmişin, geleceğin, tüm mevsimlerin iklimlerin
Umudun ve umutsuzluğun çatışma noktasıdır...

Özlem ÖZDEMİR

Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Gebze / KOCAELİ

Fotoğraf : Aysel AKBABA

Özlemişim.
Şimdi daha iyi anlıyorum.
Bu özlem beni imkansız yolculuklara çıkartıp
buralara getirdi ya,
Bir defa daha anladım, özlemek devrimci bir eylemdir
Anladım ki hep uzaklar galip gelmiyormuş.
Özlem dünyasında 'iki'nin 'bir' olması uzaklar ile
benim 'bir' oluşumda somutlanıyor.
Bu, seninle beni bağlayan duygusal tekillik,
özgürlük yitimine neden olmuyor.
Her şeye tezat gibi çoğul oluyoruz.
Haberin yok mu?
Pencereden dışarı bak.
Yalnızlığı unut: senin için uzaklardan geldim.
Uzakları unut: senin uzağın benim.

İbrahim ŞAHİN

1 No'lu F Tipi Ceza İnfaz Kurumu, Sincan / ANKARA

Fotoğraf : Baki GÜLHAN

'Biz üç kişiydik' dedirtiyor
Gülüşleriniz
Hiç eksilmeden
Toprağa düşmeden
Üç kişi
Saklambaç oynarken sokak aralarında
Bir kurşunla vurulmadan

Gülüşleriniz
Ölü toprağının serildiği ülkemde
Direnişe çağırıyor bir çılgılık misali
Eksilmeler, toprağa düşmeler
Son bulsun diye

Şehnaz ŞAHİN

KadınKapalı Ceza İnfaz Kurumu, Gebze / KOCAELİ

Fotoğraf : Bekir TUĞCU

Hadi koşun tramvaya diyor yanımdaki arkadaşlardan biri. Cezaevinden çikali iki gün oluyor. Soluğu özlediğimiz sıkça hatıralarda gezdiğimiz yerdeydik. Hava soğuk, kar yağıyor ama üşütmüyor bizi. Kimse bu deli halimize dönüp bakmıyor. Sanki tüm caddede biz varız, öyle bağıra çağıra konuşuyoruz ki yanıımızdakini sağır sanıyoruz.

Oysa bunu cezaevinde bir duvardan diğerine havalandırmaya sesimizi duyurmak için yapardık. Şimdi burada da devam ediyoruz.

Bir hamlede arkadaşlardan biri biniyor tramvaya. Tramvayı süren tebessüm ediyor bu halimize. Arkadaşlardan biri elini uzatıyor tutmam için.

Hadi! Gören de hiç tramvaya binmemiş sanacak. Tramvayı hep fotoğraflarda ya da televizyonda görmüştüm. İlk defa büyüdüğüm bu şehirde Taksim'e geliyorum, bırak tramvaya binmeyi.

Tarih kokan bir mevsimin sokağında yım... özlediğim.

Sesini duymak istediğim kalabalıklara açıyorum kollarımı. Yoğun karın soğuk taneleri. Rüzgarla buluşup avuçlarımda filizleniyor ardından kalabalıklara karışıyor. Arnavut kaldırımlarında yolunu bulup yeni mevsimde yeniden dönmek için biz kalabalıklara...

Zeynep AVCI

Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Sincan / Ankara

Fotoğraf : Birgül ŞAHİN

Bir çiğ tanesi üzerinde var olduğu yeşil yapraklarda,
binlerce defa yeniden hayat sürse dahi hiçbir iz bırakamaz ardı sıra
Yaşadığına dair bin yıllar sonraya
izler bırakabilmek insan türüne özgü bir yetenektir.
Bizler bu yeteneğimizin bilinçli özneleri olabildiğimiz oranda
düşlerimizin dünyasına izler bırakabiliyoruz.
Çehresini ve çevresini değiştirmek için düşleri peşinde koşarken;
üç çiğ tanesi gibi şahverdide yeni yaşama can veren üç kır çiçeğine,
ardıllarına yürünecek bir iz bırakan tüm düşdaşlara,
yıldızlaşanlara bin selam!

Üç kır çiçeğimiz mevsimin hazan rengine aldırmadan
erkenden cemre olup;
Havaya, suya ve toprağa düştüler.
Hasadımız sonsuz ilkbahar olacak.

Haydar SÖNMEZ

H Tipi Ceza İnfaz Kurumu / ERZURUM

Fotoğraf : Burcu ÇATIKER

İki çift bakış, yıkık bir duvar belirir fecir yorgunluğunun çöktüğü sabahlarda. Birincisi, gideni bekler gibi çömelir yalnızlığın ortasına ve sözcükler kanatlanır, bakışlardan sokaklara... Yalnızlığın silüetini taşıyarak; sözcükler kanatlanır, yıkıntının arasından sabahın ilk ışıklarına karışarak... Giden, kurulan düşler midir yoksa yaşananlar mı? Bilinmez.

Bir göç hikayesinden geriye kalan bir yalnızlıktır belki ötekinin bakışları. Tıpkı Kara Kedi'nin bir uğursuzluktan diğerine göç etmesi gibi. Umutlar, özlemler yüklenilerek düşüldüğünde göç yollarına, boşluğa düşen bu bakışlar kalmıştır gökyüzüne savrulan yakarışlardan geriye.

Gözyaşları dökülmüştür belki, denizin hırçın dalgaları çocuk bedenleri kıyıya vurduğunda, hüznün kokan yanaklardan. Belki de kan kokusu yayıldığında "kurdun kanlı dişlerinden "Kürt sokaklarına, bir ananın ağrısından geriye derme çatma bir sessizlik kalmıştır. Tıpkı, Kara Kedi'nin uğursuzluğuna okunan lanetlerden geriye kalan küfürler gibi...

Yusuf DEMİR

1 No'lu F Tipi Ceza İnfaz Kurumu / TEKİRDAĞ

Fotoğraf : Çağdaş ERDOĞAN

Yola çıkmaya hazırız diyor keçi ailesi.
Yalnız onlara öncülük edecek çoban pek oralı değil.
İş inatlaşmaya dönerse korkarım kaybeden keçinin
yola çıkma isteğine kulak tıkayıp
neşeli kahkahalar atan çoban çocuk
ve onu sevgisiyle sarıp sarmalayan yol arkadaşı olacak gibi.
Eee ne de olsa keçi ailesi bu, tescilli bir inada sahip.

Eylem BAŞ

M Tipi Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Gebze / KOCAELİ

Fotoğraf : Canan MENGÜN

Dünyaya Gülümseyen Çocuklar! Hayat Hepimizin . . .
Bakmayın öyle, beş değil, altı kişiyiz. Hatta göremediğiniz milyonlarız. Koca evrene sığamıyoruz değil mi?
Bütün renklerimizle ve en çıplak halimizle geliyor ve seviyoruz.
Beni de görün ve birazcık araştırmama da izin verin!
Gölgemiz kadar pabuçlarımızla, ellerimiz ve giysilerimizle bütün öfkeleri , savaşları ve sınırları kaldırarak, temizliyoruz.
Bu caddeler, bu evler, bu kaldırımlar bizlerle sizlere yansıyan soluksuz renkler. . .
Beni unutmayın ha! Betona inat yeşeren doğanın yanındayım.
Biraz uzak kalsam da avuçlarıma doldurduğum yaşamı taşımak istiyorum sizlere.
Betona saplanmış direklerin yerlerinde yüreklerimizi saran ağaçlar vardı önceden, bilirsiniz . . .
Biraz mahcup, biraz çekingen, biraz da şaşkın olduğumuza bakmayın
Aaa bir de çikletimiz var değil mi?
Ama unutmayın bizler sadece ellerimiz, gözlerimiz ve dudaklarımızla değil,
her şeyimizle gülümsüyoruz sizlere . . .

Bejdar Ro Amed

F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Hacılar /KIRKLARELİ

Fotoğraf: Cansel ÖZOĞUL

Dünyanın bütün sokaklarını yoksul çocukların doldurduğunu bilen fotoğrafçı bu dünyanın yabancıları değil. Çünkü yeryüzü o çocuklarla dolu. Her biri de dünyaya böyle ışıltılı gözlerle bakıyor. Mayına basmadıkları, keskin nişancı mermilerine hedef olmadıkları, göç yollarında cesetleri kıyıya vurmadiği zamanlarda; fotoğrafçı böyle gülebilen çocukların fotoğrafını çekiyor.

Fotoğraf makinesini elinde tutan küçük kadının payına ise daha farklı şeyler düşüyor. O, akranlarından çok önce yaşamın yükünü omuzlamaya başlamış olsa gerek. Küçük kardeşlerinin bakımı, evin temizliği onu bekliyor. Belki de az sonra annesi-ablası seslenecekler. Aklında biraz önce elinde tuttuğu fotoğraf makinesi ve hayalleri ile koşa koşa eve dönecek. Beşikte ağlayan kardeşini avutacak. Fırsatını bulursa tekrar sokağa dönüp, çocuk olacak, ip atlayacak, seksek oynayacak. Ama evcilik değil!

Bu buluşmadan kendi payına düşenleri almış olan fotoğrafçı ise sokaklardaki çocukların izinde yürümeye devam edecek.

Resmiye VATANSEVER

Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Sincan / ANKARA

Fotoğraf : Damla ATAK

Rüzgar estikçe, buğday tanelerini temizleyip, sahanı savuruyor ve temiz olan buğdayın berrak altın sarılığı, güneşin batışında gülümseyen güzelliği görünüyor...

Ve "Modern dünya"nın yalanları...

Nerede, hangi coğrafyada, hangi kıtada çekildiğini bilmiyorum ama hiç fark etmez.

Bütün coğrafyalarda yaşanan yoksulluğun hepsi tek karede özetlenmiş

"Acının gözyaşları aynıdır" derler ya

Din, dil, ten rengi olmadan, yoksulluğun bütün coğrafyalarda aynı olduğu gibi...

Erol ENGİN

F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, EDİRNE

Fotoğraf : Emine BAŞA

Çocuklar genellikle öfkeyle anılmaz
Çünkü onlar insanlığın mayasını
Ve geleceğe dair tüm umutlarını taşır
Yine de bazen çocuklar öfkelenir;
Tıpkı bu fotoğraftaki çocuk gibi
Sadece öfke değil
Hayal kırıklığı, güçlü bir özlem ve şaşkınlık...

Sedat OT

2 No'lu F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Sincan / ANKARA

Fotoğraf : Engin ÇOLAKOĞLU

Yıllar yıllı önceydi, mevsim kıştı ve lapa lapa kar yağıyordu. Kucaklaşıp ayrıldığımız o gün, aynı zamanda kavuşma günümüz olsun istedik. Her yılın aynı günün ve saatinde, dünyanın merkezi saydığım o noktada buluşacaktık. "Hoşça kal..." deyip, kar taneleri arasında gözden kayboldun. Ardından bakakaldım. Kara saplanmış gibiydim, kıpırdayamadım. Beyaz örtüye büründüm, kefenlenmiş gibi. Yirmi dördüncü buluşma günümüze de gelmedin. Umudum gelecek olan buluşma günümüzde, aradan çeyrek asır geçmiş olacak. Ömrümün son yolculuğunda, gözlerim açık, yüreğimde buluşma umudu olacak. Kimse bilmeyecek, tabutun ağırlığının yürek yükümden olduğunu. Kışın ayazında tomurcuklanan ilkbahar gibi, gelecek buluşma günümüzde buluşma umudu tomurcuklandı yüreğimde. Bir kez daha dönüp ardıma baktım. Silinip gidiyorum kar taneleri arasında. Buluştukça ay ve güneş, buluşma umudum hep olacak.

Ercan BİNAY

T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Bafra / SAMSUN

Fotoğraf : Enver ENLİ

Ayaklar, kanatlar, parmaklıklara bağlansa da,
Yüzler - gözler yaşama bakıyor
İşte umut burada...

...

Biz kanatlarımızda evreni,
Gagalarımızda hayatı taşıyoruz.
Tutsak değiliz...

Ferda İLDAN ve A/2 No'lu Oda Sakinleri

M Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Gebze / KOCAELİ

Fotoğraf : Ercan YİĞİT

Belirgin bir burukluk vardı yüzünde çocuğun
parmaklıklara sımsıkı sarmıştı küçücük ellerini
Gri kentin daracık sokaklarının derin uğultusu
bozduğu hüznü sessizliği dinliyordu
Bir de gözyaşları, sevincin ve çocukça hüznlerin
aynı damlada buluştuğu gözyaşlarıydı
Bahar her tarafa ulaşmaya başlamış isteyen çocuğun gözleri
ufukların ötesindeydi
Rengarenk ve çocukça gülüşlerle çınlayan bir uyanış
Yeni günün ilk vakitleriydi

Ebedin ABİ

F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Hacılar / KIRIKKALE

Fotoğraf : Eyhan ÇELİK

Biraraya gelmişler yine
Caddenin kenarında bekliyorlar
kadınlar kollarını açmış bakıyor.
O bakışları görmeyelim diye,
su serpilmiş üzerine.

Zeliha BULUT

M Tipi Kadın Ceza İnfaz Kurumu, Gebze / KOCAELİ

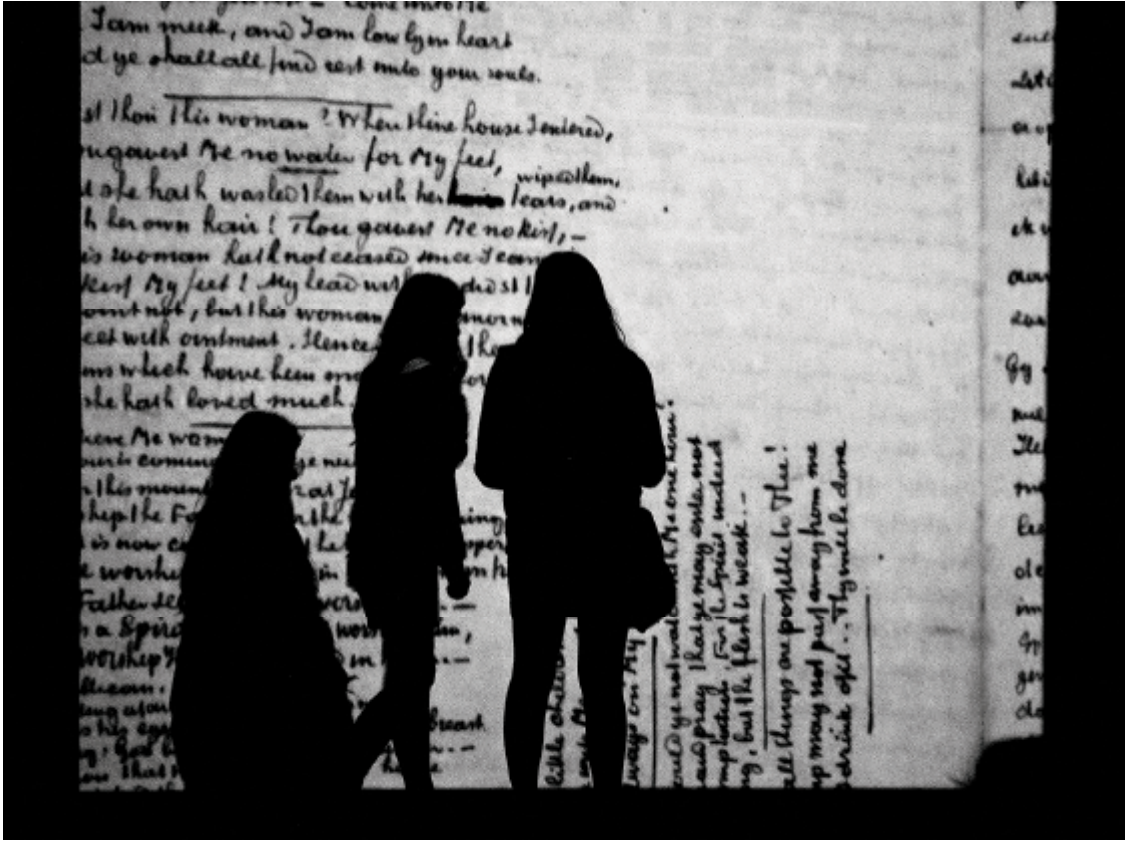
Fotoğraf : Ezgi ÖZTEKİN

Üç nesil bir nevroz şenliğinde. Yüzler neşeli, elbiseler renkli. Allı yeşilliklerin arasından bakan yaşlı adam. Yüzündeki ifade neden böyle ciddi? Yasaklı newrozlara dalıp kederlendin mi yoksa? Gel artık oralardan halay vaktidir şimdi.

Küçükler! Biriniz diğerini halaya mı çekiyor yoksa kendi ritminizle erbaneye eşlik mi ediyorsunuz, bilemiyorum... Ya siz? Bu memlekette halayın bir zamanlar yasaklı olduğunu biliyor muydunuz?

Ahmet BİLGE

E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Elbistan / Kahramanmaraş

Fotoğraf : Güner KAYA

Kaldırdılar başlarını! Okudular... Okudular...

Düşündüler... Sorguladılar...

Anladılar: Tarihte kadının rolü, Zeus'un erkeği (İmamoğlunu) cezalandırmak için "yaratıp" gönderdiği Pandora'ya biçilen rol olmadığını... Kadim zamanlarda hayatı ve erkeği yaratının ana tanrıçalar olduğunu anladılar.

Dağ başlarını mekan eyleyen Anatanrıçaların (Ninhursag) bağrırlarında hayatı taşıdıklarını (Anahita) anladılar.

Yaratan, besleyen ve üretenin kadın olduğunu (Kibele) anladılar. Eril tanrılarla savaşan 104 Me'sini geri alan İnanna'yı ve eril tanrı Marduk'un Tanrıça Tiamat'ı yenmesi ile kadına dayatılan yazgıyı anladılar.

VE BAŞKALDIRILAR! YAZGILARINI YENİDEN ELE ALMAK İÇİN...

Ve arkalarından gelen, dünyanın başına geçirilen KARA çarşafı sınırlandırılan, tanrıların kendisi için çizdiği yazgisına örtülü başı önde; kadının, erkeğin kaburga kemiğinden yaratıldığını tekrarlayıp giden, karanlığa gömülen kadın...

Nurettin ERENLER

F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, BOLU

Fotoğraf : Hakan TOSUN

Keşke tüm çocuklar senin gibi şanslı olabilseler
Aç yatmasalar, eğitimlerini sürdürebilseler...
O günler de gelecek mutlaka.

Bu uğurda pek çok arkadaşımızı güneşe uğurladık.

Ali Osman KÖSE

F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu , EDİRNE

Fotoğraf : Halil DOĞAN

Tan kızıllığının vurduğu an.
1365 No'lu sokaktan 1362 No'lu sokağa uçan bir kedi.
Engellere meydan okuyarak.
Arkadaşının davetine icap ediyor.
O an mahalle sakinleri muhtemelen daha uykuda.
O An'ın avcısı: Fotoğrafçı hariç!

Fotoğrafçı O An'ı
Yani İmkânsızı
An'da durduruyor.

Aynur EPLİ
Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu , Aliğa Şakran / İZMİR

Fotoğraf : Hayri TUNÇ

sen yarına bakarsın çocuk
sevinçle doldurduğun balonlar ile umut ile
sen çocuğa bakarsın baba
demlenmiş kaygıların hüznü ile
sen geçmişe bakarsın ana
yoklukla, keşkelerle, özlem ile
yaşam kavgasıyla ben
şahidim size

A.Kerim AKTAŞ

H.Tipi Ceza İnfaz Kurumu / GAZİANTEP

Fotoğraf : İsmail GÖKÇE

Böyle kendi öykümüzü yaşıyoruz, birbirimizin gülen yüzüne bakarak, birbirimize sarılarak. Üzerinde durduğumuz zemin paslı da olsa, hayatın direnç noktasındayız, hayatın gagesindeyiz. Çıplak geleceğimizle anlam zenginliği içindeyiz. Asıl yoksulluk, bu anlam zenginliğinden, bu duygudan yoksun olmanın adıdır. Kendi öykümüzün içinde sevip seviliyoruz. Sevmek yaşamın içinde şiir gibi durmaktır. Sevmek yaşamın yüzüne imge ışıltıdır. Birbirimize baktığımızda dillerimiz susuyor, gözlerimiz konuşuyor. Leyla ile Mecnun, Mem û Zîn kirpiklerimizin gölgesinde sohbet ediyor...

Hacı NEHSAN

2 No'lu F Tipi Ceza İnfaz Kurumu, Sincan- / ANKARA

Fotoğraf : Metin EKİNCİ

Unutulup gitti.

Mavi matem rengiydi. Oysa şimdi özgürlük bellemişler.
Üçer beşer geliyorlar. Özgürlüğün matem olduğunu canlarıyla
öğrenecekler. Önde Alan ve Galip bebelerini kucağına almış
Rıhan ana var. Yazık! Gelmiyor elden bir şey...

Mavi Şin'dir Kürtçe'de. Şin aynı zamanda matemdir dilimde.
Sandal, deniz, gökkubbe mateme durmuş. Ölümün koinunda
kıyıya vurmuş bir küçücük can. Yatacasına uzanmış
kumlara... Baltanın gövdemi devirdiği güne lanet, lanet
olsun. Koptum sedir ormanımdan, kökümde kopartan
kötülüğe lanet... Ah ne yazık, insanlar da toprağından
sökölüp sökün eylemekte...

Çürümüş küpeşterime saldırtıyorlar adeta.

Heyhat! Sesim duyulmaz.

"Sakın ha ötesi ölüm" diye haykırmak isterdim.

Bekleyen ölümdür, Sirenler sevinç şarkılarında...

Ayhan KAVAK

D Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu / DİYARBAKIR

Fotoğraf : Murat KICIR

Umut da var elbet yürekler taşkını,
Çam kokulu hayallerde,
Dalgalar boyu sevinçler de ,
Yollarca beklemeleler de ,
Sevda tadında sözlerde . . .
Bakmayın öyle inceden gülümsemesine.

Ah!..

Bir de bükmeseydi belini ikiye o ağır sepet.
Kınalı ve çay kokulu elleriyle hayata gülerdi bahar bahar.

Ergül ÇİÇEKLER

1 No'lu F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu / KOCAELİ

Fotoğraf : Murat YAZAR

Zozanlarda söylerken biz
İnsanlığın kadim türkülerini
Talan edildi insana dair ütopyalar
Basıldı kara mührü 73. fermanın
Önümüzde açılan göç kapılarına
Kayıp ülkenin yasaklı dillerinde
Şarkılar söylüyor şimdi
Sürgünlüğümün en ücra köşesinde
Benim dilsiz yanım

Kamil TURANLIOĞLU

2 No'lu F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu / KOCAELİ

Fotoğraf : Özcan YAMAN

Pis bir cehennemi
çignemekten
yanmış ve kirlenmiş
botlarımız
taşıyacak bizi yarına...

cennetin güzellikleri
cehennemde yaratılır

Erol ZAVAR

1 No'lu F Tipi Ceza İnfaz Kurumu , Sincan / ANKARA

Fotoğraf : Pembegül GÖKÇEK

Hücrede; beton duvar, demir parmaklıklar arasında
Kıskandım seni, görünce yeşil bir yaprak üzerinde
Ama sonra düşündüm de
Ben içerde sen dışarda, ne farkımız var ki
Sen de benim gibi yalnızsın işte

Hasan ŞAHİNGÖZ

1 No'lu F Tipi Ceza İnfaz Kurumu / TEKİRDAĞ

Fotoğraf : Pınar TURAN

Yaşamları gibi evleri de içiçe geçmiş, sırt sırta vermişler.
Domino taşı hesabı birine dokunsan dengeleri bozulacak
gibi duran kentin insanlarını birbirinden yalıtan,
yabancılaştıran yalnızlığa inat, insana sıcaklık hissi veren
dostlukların, komşulukların büyütüldüğü yoksul,
'emektar' bir mahalle...
Öyle ya yoksulun olduğu yerde açlık da vardır, işsizlik de
Acılar da vardır, sevinçler de...
Aşklar da vardır, ayrılıklar da...
Ama güne yeni bir umutla başlanır
Tıpkı bu fotoğraftaki gibi...
Merhaba yeni gün!

Fadime ÖZKAN

M Tipi Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Gebze / KOCAELİ

Fotoğraf : Sakine YILDIRAN

Yalnızlığa -terk- edilmiş yorgun yıpranmışlığımızın
Minik bir kuş-u konuk etmiş kimsesizliğine
ve hüznüne bir dolu düş-ünce örmüş
zamanı ve mekanı imler kalbin gözlerine...

Ferman MORDENİZ

T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu / ŞIRNAK

Fotoğraf : Seda ÖZ

Maviye gri de yakışır; terk edilmişse bir şehir, bir insan ve bir hayat. Hele de, eskide kalmışsa; eskimiş, kırılmış ve yalnızsa. Birazdan gösterecek mi yüzünü güneş, şu bulutların ardından? Çekilecek mi gelip de gitmeyen suyu denizin, iskelenin üstünden? Ve maviye dönecek mi rengi gökyüzünün yeniden?

Bir zamanlar mutlu bir iskele yaşarmış burada. Mağrur, mütevazı, bir o kadar da emekçi. Hep insan hikayeleri taşımış sırtında. Gün olur gidenleri uğurlarmış, gün olur gelenleri karşılamış. Gülenlerle güler, ağlayanlarla ağlamış. Bekleyenlerle bekler, susanlarla susarmış. Ve bir gün, med-cezirli zamanların birinde gelip de gitmeyince suyu denizin, öylece kalakalmış iskele, sırtında insan hikâyeleriyle bu fotoğraf karesinde.

Ruşen ÖZKAN

Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Şakran- Aliğa / İZMİR

Fotoğraf : Selah ÖZAKIN

Bu mektubun üzerine güneş vuruyor. Sabahın en güzel saatindeyiz. Birazdan gardiyanlar sayıma gelecek. Kapımız açılacak ve gündelik havalandırma süremiz başlayacak. İki saat sabah çıkışı (08:30-10:30), 2 saat de öğlen (12:30-14:30).
VOLTAMIZA EŞLİK ETMENİZİ DİLİYORUM...

Not: 27 Ekim 2015 tarihli faksınızı aldım, maalesef sözünü ettiğiniz "Fotoğraf Köprüsü" ile ilgili mektubunuz ve gönderdiğiniz Selah Özakin'a ait fotoğraf elime geçmedi. Mektup cezam bitsin, belki o zaman verirler diyordum ama çıkmadı gelenler arasında.

Muhabbet KURT

Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Sincan / Ankara

Fotoğraf : Selda ÖZTÜRK

salıncakta salınan
anılarım...

Demir parmaklıklar ardından
Büyümelerini izlediğim çocuklar
mutluluk
ve gülümseme...

Veli ÖZDEMİR

1 No'lu F tipi Ceza İnfaz Kurumu / TEKİRDAĞ

Fotoğraf: Sema BARBAROS

Gördüm, şaşırdım ve durdum;
“N’apıyorsun böyle gökgözlü güzel kız?” diye sordum.
Sorduğum anda gökgözleri ben oldum!
gözlerinden kana kana masumiyeti ve güzelliği içtim.
“Görmüyor musun?!”
BARIŞ’ın formülünü çıkarıyorum!” dedi.
Eridim, yoğruldu ve insan oldum!

Resul KOCATÜRK

F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Hacılar / KIRIKKALE

Fotoğraf : Serkan ÇOLAK

Güvercin uçuran eller ve şehirlere doğru
Ben bu fotoğrafı inanılmaz sevdim,
Hissettim ve kendimi buldum.
Uçur barış güvercinini
Uçur hür olsun
Gönüllere giden
Yol olsun
Dilde sevgi
Yürekte umut
Dünyada yalnızca Barış olsun

Gönül BULUT

Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Yeni Şakran - Aliğa / İZMİR

Fotoğraf : Sevrâ NİHAL ÜNAL

Ben düşlerimi kanla, yüreğime katre katre yazdım. Belleğime kazıdım gece-gündüz nefessiz kalarak.

Suyun, ormanın fısıltısı toprak kokusuyla harmanlandı, eğilip kulağıma sırrı fısıldadı. İşte sır! Zümrüdü Anka acı içinde akdi Kaf Dağına taşıyınca içimde fırtınalar koptu. Gözlerin bütünüyle tılsım kesildi. Büyüledim, sonradan toprak oldum.

Dağların kuytu luklarında batan güneşle dengbejlerin makamında türküleri fısıldayarak düşlerimizin peşinde patikalara düştük. Düş bizi güzel kıldı. Bunu söylemek için Melkişah yamaçlarına çıktık. Gece ellerimi açarak dua okudum. Tanrı iyilik verecek! Huzur verecek! Tanrı kanlı gözyaşlarımızın dermanı olacak! Gözyaşlarımız dinecek! Hep benim için dua etmeni istiyorum. Senin dualarına ihtiyacım var. Dualarını benden esirgememelisin. Musa asasıyla Kızıl Denizi nasıl ikiye böldüyse sende öyle yap! Bu kez şüphe etme, inan bana. Antares yıldızı iki dağ arasında parlamaya yüz tutunca dağ düşleri hayat bulacak. Sen Melkişah'a bak ve yüreğin paramparça oluncaya kadar gül. Üzülme! Dağ zamanlarındayız.

Sinan BÜLBÜL

9 No'lu Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Silivri / İSTANBUL

Fotoğraf : Sinan KILIÇ

“Burjuvazi hoşgörülüdür oysa; İnsanları oldukları gibi sever, çünkü onların olabileceklerinden nefret etmektedir.” Adorno

İşte ataerkil – ki burjuvazinin de ruhu, özüdür. Kadınları bu karedeki gibi tüm dünyanın yükünü sırtlamış, her yerde emeğini cömertçe akıtan ama talepte bulunmayan, ağzı mühürlü, boynu bükük, başı eğik, kaderine razı olarak görmek ve göstermek ister. Ve bu tabloyla koca bir tarihi tek gerçek olarak zihnimize bilincimize çiviler. Oysa bu kare, Schindler’in Listesi’nin, o güzel nehir filmin, siyah beyaz sahneleri gibidir. Bir süre siyah beyaz akar film. Ama akarken “kışın sonu bahardır”, “gecenin ucu aydınlığa varır” der. Kızıl Ordu’nun gelmesiyle, kurtuluş anıyla beraber renklenir film. Bu karenin devamı da öyledir. Başı dik, sözünü söyleyen, özgürlük coşkusuyla kanatlanmış, kadınlar yer alır sonraki karelerde, renklenir dünya kızıl ve morla. Çünkü hayat böyledir. Burjuvazinin, ataerkilin o büyük sağlam haklı nefretini kazanacak kader muhteşemdir. . . Kadınların olabilecekleri ve mutlaka olacakları.

Deniz TEPELİ

Kadın Kapalı Ceza infaz Kurumu, Sincan / Ankara

Fotoğraf : Sinem SAYAR

Zaman çınlayınca bir başka mekan görünümünde, gideni izledi
umudum. Biraz ağlamaklıydı, tebessümü de ödünçtü galiba.
Dedi ki o “zaman”ı göstererek:
Biri dağ, biri zindan,
Biri demir biri ağaç
Biri beton biri çimen
Biri benim biri umudum
Sahi çimen kokusu ekşi mi?
Ağaçlar pas tutunca yapraklar boyanır mı?
Saat kaçta kapar dağ kapılarını?
Sayım geldi galiba güneş gölgeye insin,
Ağaçlar hizaya . . .

Sonra anladım ki
umudum o zamanda kaldı, ben bu mekanda.

Edip YALÇINKAYA

E Tipi Ceza İnfaz Kurumu / ÇANKIRI

Fotoğraf : Sultan GÜNER

karanlık yine karanlık
bir örtü gibi iner evrenin rahmine
nicedir bayrama hasret
bu yer bu gök maviye kement
tüm duruluğuyla ayaza çalar
vuslata koşan hasret

katre katre yüreğine işliyor toprağın
efsunlu zühre yıldızı
usuma düşer yiğit bir suret
nefti zaman tüneline
usulca zarı yırtılıyor karanlığın
isyan gamzeli dul kadının nağmelerinden
tutuşur esrik düşler
beni kendine çeken güz mevsiminde

M. Nuri ÖZEN

2 No'lu F Tipi Ceza İnfaz Kurumu , Buca / Kırıklar / İZMİR

Fotoğraf : Tahir BOZKURT

kapı açılıyor
konuk oluyoruz biz onun o büyük kalbine
ama gelip yapışıyor bize
yoksulluğun o koyu
o bulaşıcı kokusu
gelip işgal ediyor sokakları

Kenbaz dikene
ronî dike
tarîya têger
a xizan
a li pişt derîyê nîv vekirî

kenbaz gülümsüyor
aydınlanıyor
o yoksul o bulaşıcı karanlık
o yarı açık kapının ardındaki

Musa ŞANAK

2 No'lu F Tipi Ceza İnfaz Kurumu, Sincan / ANKARA

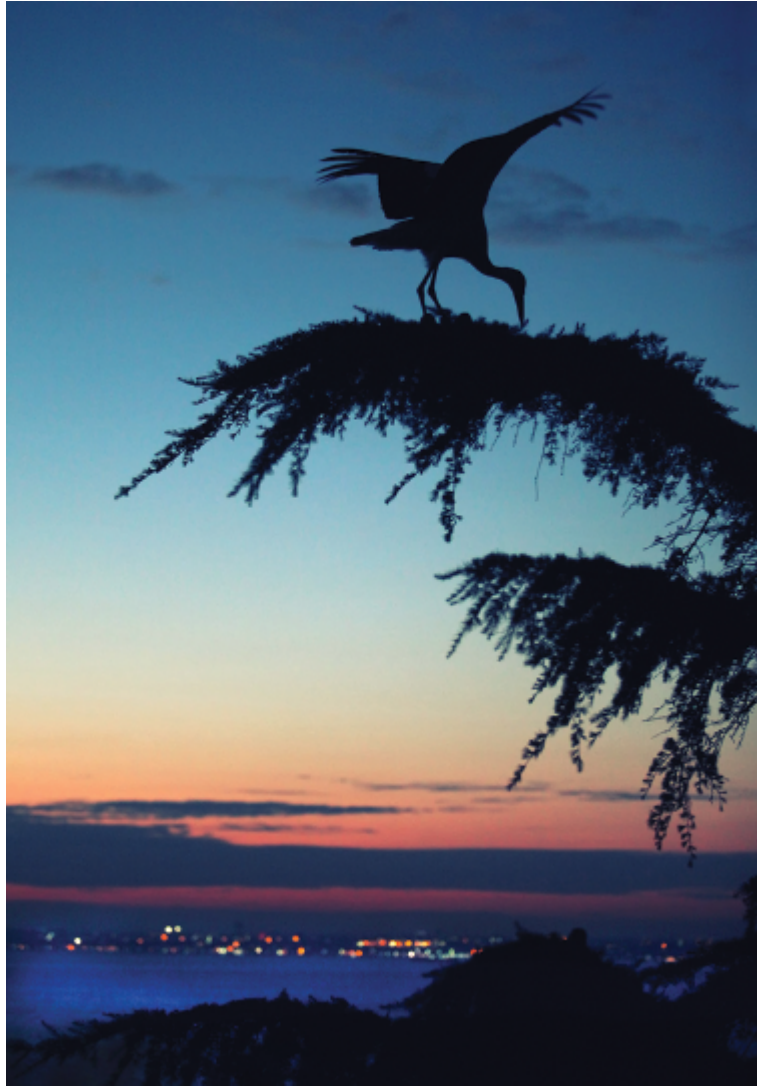
Fotoğraf : Tolga SEZGİN

Kim demiş ağaçlar ata binmez!
Özgürce devinen doğanın şölenine
katılmamak mümkün mü?
İyi bakın ağacın dallarına, ben de varım bir yerlerinde.

Bizim olan bu göğün altında dört nala.
Gel seninle koşalım, içimde çöşku fırtınaları koparan ağaca,
çalıya, dikene, ota, börtü böceğe değe değe.
Gemi azıya almış çöşkunun şafağında
yaşadığımızın tadına varalım.
Hep rüzgarın saçlarımı taramasını isterdim.
Tarasın, şimdi onun zamanı.
Koşun bizi çağırın ufka, güneş batıyor... yetişelim!..

Metin YAMALAK

F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu / BOLU

Fotoğraf : Ulaş TOSUN

Küçük Lastik Bot (Alan Kurdi'ye)

Küçük lastik bot, "yolcuları" ile, kıyıda ayrılırken akşam, köy irisi kasabayı sarmalamaya başlamıştı bile. Pencerelelerden sızan ölgün ışıklar, akşamın rengine karışan ateş böceklerini andırıyordu. Yaz akşamlarına özgü hareketlilik, kasaba sokaklarında henüz başlamamıştı. Sürüden kopmuş bir leylek, kasabaya tepeden bakan bir ardıç ağacının dalında geceyi geçirecek yer bulduğuna sevindiğinden olsa gerek, neşeyle zıplayıp duruyordu. Akşam, yüzünü geceye döndüğünde, küçük lastik bot yorulmuş, "yolcularını" taşıyacak darmanı kalmamıştı. Ardıç ağacındaki leylek, orada değildi artık. Akşam ilerlerken, kasabalı avcılardan birinin canı sıkılmıştı... Olan bu işte!

Mustafa AĞÇAKAYA

1No'lu F Tipi Ceza İnfaz Kurumu, Sincan / Ankara

Fotoğraf : Ümran DÜŞÜNSEL

yıkım savaş arasında
karamsarlığa düşmeden
sazıyla sözüyle
dipdiri ayakta olacak insanlık
dünyanın kültürel zenginliğini
anladığı zaman

Şemsettin ÖZER

T Tipi Ceza İnfaz Kurumu , Bafra / Samsun

Fotoğraf: Yasemin ARSLANTAŞ

yan yana dizilmiş üç renkli mandal
kalın bir kabloda raks mı ediyor
yoksa

ortada büyük düğüm
pratik bir elin iki parça eski telefon kablosundan çıkarttığı
çamaşır askısı
yoksulluk, gereksinim ve yaratıcılık
biraraya gelince ortaya çıkan manzara

peki giysilerimiz nerede

Mehmet BOĞATEKİN

1 No'lu T Tipi Ceza İnfaz Kurumu, Burhaniye / BALIKESİR

Fotoğraf : Yasemin KARACA

Arkada bıçkılanmış kereste artıkları yoksullar için ucuz odun; yine yoksul çocuklar tarafından istiflenmiş olan. Biraz kalorisiz düşük tabii ama hiç olmazsa yoksulun sobası üşümez. İncelikli bir düşünce; simsar'dan hem de... Bir de "yoksulu düşünen yok" derler. Peh! Nankörler!

Çocuklardan biri bulmuş, parmak uçlarını ısıtmanın yolunu. Öğle karavanasında çıkan makarnanın kalorisizliğiyle ısıtıyor onları.

Diğerinin gelecek düşlerini anlattığı belli. Olduğundan daha büyük gösteriyor hayallerini, kendisinden birkaç asır yaşlı elleri.

Mahmut ULUSAN

2 No'lu F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu / KOCAELİ

Fotoğraf: Yasin IRMAK

Karanlık ne kadar zifiri de olsa
Yine güneş doğuyor işte
ufkumuzu aydınlatıyor cömertçe
Isıtıyor yüreğimizi eşitçe
Toplanıyor, kom (topluluk) haline geliyor
Örgütleniyor, iradeleşiyoruz.
Yılmadan, yorulmadan üstüne üstüne yürüyoruz
Zalimin ve savaş baronlarının
Çok uzak değil artık halkların kardeşliği
Adil bir barış ütopya olmaktan çıkıp
Amed, Suroç, Ankara'da somutlanmıştır
Kadim Anadolu ve Mezopotamya topraklarında
Özgürlük kazanacak
Barış kazanacaktır!

Zeki KAYAR

1 Nolu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Bandırma / BALIKESİR

Fotoğraf : Yeşim AĞAOĞLU

Yeşil Sessizlik

Zamana yeşilin dilinden hayat ve ölümü kazımak

'İkiliğin şiiri, şiirin ikilik resmi'

Öfke ve suskunluk

Yenilgi ve huzur

Hayat ve ölüm

Çiçek ve kütük

Miğfer ve doğa

Savaş ve barış;

Hangisi acaba?

Seyit OKTAY

E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu / SiİRT

Fotoğraf: Yeşim OĞUZ

Doğa ve insana can veren KADIN'ın, kapitalizmde meta, toplumda ise parçalanmasının CANSIZ ve hazin sonundaki izlerini, yeni nesle ekeceğimiz "Özgürleşmiş KADIN, Eşit İNSAN" ideasının tohumları yeşerince silebiliriz.

Umut; Çocuğun Gülüşünde Saklı...

Tüm inançlar çocuğun kendi tarafına evrilmesini, çocuksa hayallerini yaşayacağı bir dünya "umut" eder. İstedığınız kadar dünyayı kadın köleliği üzerinden harabeye dönüştürün. Kazanan çocuksu UMUDUNU kaybetmeyen "insanlık" olacaktır.

İnsanlık; küresel ısınma, işsizlik, kadın cinayetleri, kanlı iktidarlar, faili meçhuller yaratmış olabilir.

Ama bir çocuğun gülümsemesinde gizli umudu asla yok edemeyecek!

Burak Yiğit

T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu / ŞIRNAK

Fotoğraf : Yusuf ASLAN

Bu kareyi özgün kılan ne uyku,
ne ışığın özel olarak karanlığı yaradığı aralıktır.
Bu kareyi özgün kılan,
kahramanın düşündeki aydınlıktır. . .

Uyurken dahi devrimin parlayan ışığını,
alınında taşıyan güzel bir yüz. . .

A.Rahim YILDIZ

E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu / GÜMÜŞHANE

Fotoğraf : Yusuf ÖZDEMİR

O kadar itilmiş ki; bir tek kız kulesine sığınabilir.
İki örselenmiş yürek; biri denizin içinde, diğeri kıyısında.
Arafta kalmış. . . Denizden mi sürülmüş, yoksa karadan mı?
Her akşamüzeri gelip kuleye, hapsedilmiş kızına ağlıyor.
O aslında deniz tanrıçası Thetis'e ağıt yakıyor,
kız kulesi sadece tanık.
Yalnızlığa sığınmışlar biri denizde, diğeri karada.

Erda| ASLAN

F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu / BOLU

Fotoğraf : Yücel TUNCA

90'ların zulmünden, zorunlu köy boşaltmalarından payına düşeni alan yoksul mahalle sakinleri vardır. Mevsim yaz oldu mu ya da güneş sarı sıcak ışınlarını cömertçe doğaya sunduğu zamanlarda kimse evin içinde oturmaz. Örtüler, sandalyeler bahçeye atılır, demlenen çaylar yudumlanır. Bazen sohbetler sessiz bekleyişle geçmişe yolculuk olur. Dün ile bugün arasında bağ kurulur. Kanayan yaralar, acılar, gözyaşları görülen zulüm, cümlelere dönüşüp paylaşılır. Bundandır ki kimi zaman kısa bir sessizlik kaplar ortamı. Bu sessizliğin öfkesi vardır. Bazen öfke kendi içinde küfre dönüşür dışa vurur, bazen de güneşin kutsallığına olan inançtandır ki ellerini açıp kendi anadillerinde dualarla dile gelir.

Etrafta oynayan, koşturan, bağırarak çocuklar izlenir bazen. Kendi çocukluk oyunları, anıları anlatılır. Çocuk olmanın, çocukça gülebilmenin, çocukça yaşamının, zulme, zalime çocuk gülüşüyle, oyunlarıyla direnmeyi anlatır çocuklara kilitlenen bakışlar.

Güneşin sunduğu sarı sıcak ışınlarıyla ısınan doğa ve insan, bir de insanların bu gülümsemeleriyle, paylaşımlarıyla, sohbetleriyle ısınır. Doğa ve insan yaşamın gri tonlarından sıyrılıp hayatın yeşiline katılır böylesi zamanlarda.

Hıdır YILDIZ

F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu , BOLU

Fotoğraf : Yüksel UYGUN

Öksüz iklimlerin gözyaşlarını
yüreğimin uçurumunda emdin
Ey çocuk!

Biliyorum ah,
Cebindeki umudun son kırıntılarını da
o minnacık avuçlarında taşıyorsun
Modern haydutların eşkiya zamanlarına...

Fikret KARAKOÇ

T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu / DÜZCE

Fotoğraf : Zeynep TÜRKÖZÜ

An'da tarih
Ve
Madde'de konuşan
Enerji benim

Kenan KARAARSLAN
F Tipi Ceza infaz Kurumu / BOLU